

Nr 552

KUNGL. MAJ:TS FÖRORDNING

**angående uppbörd av avgifter enligt lagen om försäkring
för allmän tilläggspension, m. m.;***given Stockholms slott den 18 december 1959.*

Kungl. Maj:t har, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

Om arbetsgivares avgifter**Inledande stadganden****1 §.**

Angående debitering och uppbörd av avgift från arbetsgivare enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension, bidrag från arbetsgivare jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring och lagen om moderskapshjälp samt avgift för obligatorisk försäkring i riksförsäkringsanstalten enligt lagen om yrkesskadeförsäkring jämte tilläggsavgift enligt 39 § sistnämnda lag och avgiftstillägg jämlikt 14 § lagen angående omreglering av vissa ersättningar enligt lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete m. m. skall gälla vad nedan stadgas.

Avgift jämte tilläggsavgift för frivillig försäkring i riksförsäkringsanstalten enligt lagen om yrkesskadeförsäkring uppbäres i den ordning anstalten bestämmer.

2 §.

I denna förordning förstås med

arbetsgivaravgift: summan av arbetsgivarens avgifter och bidrag enligt 1 § första stycket;

avgiftsunderlag: belopp varå avgift eller bidrag, som avses i 1 § första stycket, skall beräknas för arbetsgivaren;

utgiftsår: det kalenderår för vilket avgiftsunderlag skall bestämmas.

Såvitt gäller beräkning av avgiftsunderlag för avgift till försäkringen för allmän tilläggspension skall med lön enligt denna förordning förstås jämväl sådan ersättning, som enligt 5 § andra stycket lagen om försäkring för allmän tilläggspension anses såsom inkomst av anställning.

Avgiftsunderlag och uppgiftsskyldighet m. m.**3 §.**

Avgiftsunderlag bestämmas av riksförsäkringsanstalten och anges i hela hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till helt hundratal kronor, bortfaller.

Avlider arbetsgivare, skall för det utgiftsår, då dödsfallet inträffade, avgiftsunderlag bestämmas för dödsboet efter honom och avse både lön, som den avlidne utgivit, och lön, som utgivits av dödsboet.

¹ Prop. 1959: 175; L²U 50; Rskr 354.

4 §.

Vid bestämmande av avgiftsunderlag skall utöver vad som framgår av de i 1 § angivna lagarna samt förordningen angående redares avgift i vissa fall enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension, m. m. gälla följande.

Jämväl såvitt gäller avgiftsunderlag för avgift enligt lagen om yrkes-skadeförsäkring skall, där fråga ej är om arbetstagare som avses i 1 § första stycket förordningen om sjömansskatt, bortses från arbetstagare, vars lön hos arbetsgivaren under året icke uppgått till trehundra kronor, så ock från annan naturaförmån än kost eller bostad.

Värdet av naturaförmån i form av kost eller bostad skall uppskattas efter regler, som fastställas av riksförsäkringsanstalten. Vad angår dylika förmåner åt arbetstagare, som avses i 1 § första stycket förordningen om sjömansskatt, skall dock värdet beräknas efter de grunder, enligt vilka motsvarande naturaförmåner till ombordanställt manskap som erlagt sjömansskatt värderas vid bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Avdrag för kostnader, som arbetstagare haft att av sin lön bestrida i anställningen, må göras i den mån riksförsäkringsanstalten så medgiver. Sådant medgivande må lämnas endast om kostnaderna beräknas uppgå till minst en tiondel av lönen samt må avse arbetstagare i viss verksamhet eller, efter framställning av arbetsgivare, viss eller vissa arbetstagare.

5 §.

Arbetsgivare, som under ett år utgivit lön till någon hos honom anställd arbetstagare med minst trehundra kronor, är skyldig att nästföljande år utan anmaning lämna uppgift (*arbetsgivaruppgift*) till ledning för beräkning av avgiftsunderlag. Uppgiften skall lämnas i två exemplar och avfattas å blankett enligt formulär, som fastställs av riksförsäkringsanstalten.

Vid arbetsgivaruppgift skall arbetsgivare foga ett exemplar av de kontrolluppgifter, vilka han enligt 37 § 1 mom. första, andra eller sjunde punkten taxeringsförordningen har att avlämna för inkomsttaxeringen, ävensom av uppgift som avses i 3 § förordningen angående beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension. Befrielse från nämnda skyldighet må medgivas av riksförsäkringsanstalten eller, efter Konungens bemyndigande, av myndighet som anstalten bestämmer.

Blanketter till arbetsgivaruppgift skola kostnadsfritt tillhandahållas i samma ordning som deklaraionsblanketterna för inkomsttaxeringen ävensom hos riksförsäkringsanstalten och sjömansskattekontoret.

6 §.

Arbetsgivaruppgift skall av annan arbetsgivare än som i andra stycket sägs avlämnas till den lokala skattemyndighet, inom vars tjänstgöringsområde han skall taxeras till statlig inkomstskatt eller, om han icke skall taxeras till sådan skatt, han bedrivit sin huvudsakliga verksamhet. Vad nu sagts om lokal skattemyndighet skall i Stockholm avse överståthållarämbetet.

Redare, som har att redovisa sjömansskatt, skall avlämna arbetsgivaruppgift till sjömansskattekontoret.

Arbetsgivaruppgift skall vara avlämnad före utgången av januari månad eller, i fråga om redare som avses i nästföregående stycke, före utgången av februari månad året näst efter utgiftsåret.

På ansökan av arbetsgivare, som visar att i följd av särskilda omständigheter hinder möter att avlämna arbetsgivaruppgift inom föreskriven tid, må

dighet, till vilken arbetsgivaruppgiften skall avlämnas, utsätta annan inom vilken uppgiften skall vara avlämnad.

7 §.

Arbetsgivare, som icke inom föreskriven tid avlämnat arbetsgivaruppgift eller uppgift som avses i 5 § andra stycket, må anmanas att inkomma med de felande handlingarna. Är avlämnad arbetsgivaruppgift ofullständig, må arbetsgivaren anmanas att komplettera densamma.

Efter anmaning äro arbetsgivare och arbetstagare skyldiga att i den omfattning och inom den tid, som i anmaningen angivits, meddela de upplysningar som finnas erforderliga för beräkning av avgiftsunderlag för arbetsgivaren.

För kontroll av att arbetsgivare fullgjort sin uppgiftsskyldighet enligt denna förordning är arbetsgivare, som avses i 78 § 1 mom. uppbördsförordningen, skyldig att efter anmaning tillhandahålla där angivna handlingar. Fråga om verkställandet av kontrollen skall gälla vad i fjärde stycket nämnda moment sägs.

Anmaning som avses i denna paragraf utfärdas av riksförsäkringsanstalten, överståthållarämbetet, lokal skattemyndighet eller föreståndaren för sjömansskattekontoret.

I anmaning må vite förläggas.

8 §.

Överståthållarämbetet, de lokala skattemyndigheterna och sjömansskattekontoret skola på sätt riksförsäkringsanstalten närmare föreskriver utöva kontroll av att uppgiftsskyldigheten enligt denna förordning fullgöres.

9 §.

Överståthållarämbetet, lokal skattemyndighet och sjömansskattekontoret ligger att till riksförsäkringsanstalten inom tid och på sätt anstalten bestämmer överlämna det ena exemplaret av inkomna arbetsgivaruppgifter.

10 §.

Har arbetsgivaruppgift ej avlämnats eller kan, på grund av brister i sådan uppgift, i bokföring eller i anteckningar om utgivna löner, avgiftsunderlag icke tillförlitligen beräknas, skall avgiftsunderlaget uppskattas efter vad med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning finnes skäligt.

11 §.

Förekommer anledning att bestämma avgiftsunderlag med avvikelse från arbetsgivaruppgift eller annan av arbetsgivare till ledning för beräkning av avgiftsunderlag lämnad uppgift, skall där hinder ej möter arbetsgivaren beredas tillfälle att yttra sig i frågan. Dock vare detta ej nödigt beträffande beräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende eller då eljest intrande av arbetsgivaren uppenbarligen icke är erforderligt för frågans dömmande.

12 §.

Har arbetsgivaruppgift eller annan av arbetsgivare till ledning för beräkning av avgiftsunderlag lämnad uppgift icke blivit följd, skall till arbetsgivaren sändas underrättelse om i vilka hänseenden uppgiften frångåtts samt om skälen härför.

Har avgiftsunderlag bestämts för arbetsgivare, som underlåtit att lämna uppgift till ledning för beräkning av sådant underlag, skall underrättelse om avgiftsunderlaget sändas till arbetsgivaren.

13 §.

Finner riks försäkringsanstalten, att avgiftsunderlag blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende, skall anstalten, sedan arbetsgivaren erhållit tillfälle att yttra sig, ändra avgiftsunderlaget, därest felaktigheten icke är att anse såsom ringa. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning, då vid beräkning av pensionsgrundande inkomst belopp, som ingår i avgiftsunderlag, ansetts utgöra inkomst av annat förvärvsarbete eller belopp, som icke hänförts till avgiftsunderlaget, ansetts utgöra inkomst av anställning. Om ändringen skall arbetsgivaren underrättas.

Ändring må icke ske efter utgången av sjätte året efter utgiftsåret. Har arbetsgivaren avlidit, må för honom beräknat avgiftsunderlag icke höjas efter utgången av andra året efter det, under vilket bouppteckning efter honom blivit ingiven för registrering.

14 §.

Har arbetsgivare i uppgift eller upplysning, avlämnad till ledning för beräkning av avgiftsunderlag, lämnat oriktigt meddelande och har meddelandet följts eller har eljest meddelandet föranlett att avgiftsunderlag för honom icke blivit bestämt eller blivit bestämt till för lågt belopp, skall riks försäkringsanstalten bestämma det avgiftsunderlag, som genom berörda förfarande undandragits. Sådant avgiftsunderlag må dock ej bestämmas om vad som undandragits är att anse såsom ringa.

Föreligga sådana omständigheter att avgiftsunderlag som avses i föregående stycke skall bestämmas och kan på grund av vad sålunda och i övrigt förekommit antagas att av arbetsgivaren lämnad uppgift eller upplysning icke varit av beskaffenhet att kunna läggas till grund för en riktig beräkning av avgiftsunderlaget, skall avgiftsunderlaget bestämmas med tillämpning av 10 §.

Vad ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning om arbetsgivare, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning.

Om riks försäkringsanstaltens beslut skall arbetsgivaren underrättas.

Avgiftsunderlag som avses i denna paragraf må icke bestämmas efter utgången av sjätte året efter utgiftsåret. Har arbetsgivaren avlidit, påföres avgiftsunderlaget hans dödsbo, dock att sådan påföring icke må ske med mindre fråga därom prövats inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket bouppteckning efter honom blivit ingiven för registrering.

15 §.

Underrättelse som avses i 12—14 §§ skall innehålla upplysning om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över riks försäkringsanstaltens beslut.

Underrättelse som nyss sagts ävensom sådan anmaning enligt 7 §, vari vite förelagts, skall översändas i rekommenderat brev med mottagningsbevis. Återkommer försändelse som obeställbar och förekommer anledning antaga att vederbörande kan anträffas, skall underrättelsen eller anmaningen delgivas honom i den ordning 54 § taxeringsförordningen stadgar.

Debitering och uppbörd m. m.

16 §.

Arbetsgivaravgift beräknas av riks försäkringsanstalten och påföres i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.

17 §.

Arbetsgivaravgift uppgående till högst ettusen kronor skall, därest riksförsäkringsanstalten icke annat bestämmer, påföras i samband med slutlig skatt i enlighet med vad som stadgas i uppbördsförordningen. Vad nyss sagt skall även gälla arbetsgivaravgift överstigande nämnda belopp, därest talten finner skäl därtill föreligga.

Riksförsäkringsanstalten skall särskilt för varje uppbördsdistrikt, såvitt gäller Stockholm före den 1 augusti och i övrigt före den 1 september under året näst efter utgiftsåret, lämna vederbörande lokala skattemyndighet uppgift om de arbetsgivaravgifter som skola påföras i samband med slutlig skatt.

18 §.

Annan arbetsgivaravgift än som avses i 17 § uppbäres av riksförsäkringsanstalten.

19 §.

Arbetsgivaravgift, som uppbäres av riksförsäkringsanstalten, debiteras under året näst efter utgiftsåret såsom *slutlig avgift*. I avräkning å den slutliga avgiften skall arbetsgivaren under utgiftsåret erlagga *preliminär avgift*. Arbetsgivaravgift, som utöver tidigare påfordrad slutlig avgift skall erläggas på grund av beslut om höjt avgiftsunderlag eller ändrad debitering, påføres såsom *tillkommande avgift*.

20 §.

Preliminär avgift för visst år skall utgå med belopp motsvarande arbetsgivarens under nästföregående år debiterade slutliga avgift. Är den för utgiftsåret fastställda procentsatsen för avgiftsuttaget enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension högre eller lägre än procentsatsen för det år som den sålunda debiterade slutliga avgiften avser, skall hänsyn härtill tagas vid bestämmandet av den preliminära avgiften.

Har slutlig avgift som avses i föregående stycke icke påförts arbetsgivaren, skall särskild beräkning ske av den preliminära avgiften. Därvid skall den preliminära avgiften bestämmas till belopp, vilket beräknas så nära som möjligt komma att motsvara den slutliga avgiften.

Särskild beräkning av preliminär avgift för visst år skall jämväl göras, därest det kan antagas, att den slutliga avgiften för samma år kommer att avvika från den i första stycket angivna slutliga avgiften med minst en femtedel av sistnämnda avgift. Särskild beräkning må ske även i annat fall än nyss är sagt, därest skillnaden mellan eljest utgående preliminär avgift och påräknelig slutlig avgift skulle bli mer betydande eller annan särskild omständighet föreligger.

21 §.

Påfordrad preliminär avgift må för vinnande av bättre överensstämmelse med den påräkneliga slutliga avgiften genom jämkning bestämmas att utgå med annat belopp, därest detta över- eller understiger den påfordrade preliminära avgiften med minst en femtedel av densamma. Jämkning må ske även i annat fall än nyss är sagt, om ändringen av den påfordrade preliminära avgiften skulle bli mer betydande eller annan särskild omständighet föreligger.

Jämkning må icke verkställas efter utgiftsårets utgång med mindre den preliminära avgiften därigenom nedsättes. Ansökan om sådan jämkning skall av arbetsgivare ingivas före utgången av april månad året näst efter utgiftsåret.

22 §.

Riksförsäkringsanstalten äger anmana arbetsgivare att lämna uppgifter för beräkning eller jämkning av preliminär avgift.

Om den preliminära avgiften finnes böra utgå med högre belopp än som följer av 20 § första stycket eller finnes böra höjas genom jämkning, bör arbetsgivaren beredas tillfälle att yttra sig, innan den preliminära avgiften bestämmes eller jämkning sker.

Har uppgift, som arbetsgivare lämnat för beräkning av preliminär avgift eller för jämkning av sådan avgift, frångåtts av riksförsäkringsanstalten, skall arbetsgivaren underrättas om avvikelserna och skälen härför. Beträffande sådan underrättelse skall gälla vad i 15 § stadgas.

23 §.

Arbetsgivare, vilkens löneutgifter för år överstiga eller kunna beräknas komma att överstiga tjugufemtusen kronor, är skyldig att snarast till riksförsäkringsanstalten anmäla ny eller väsentligt ökad verksamhet.

24 §.

Under varje år skall arbetsgivare, vilkens arbetsgivaravgift uppbäres av riksförsäkringsanstalten, erlagga ett belopp motsvarande skillnaden mellan, å ena sidan, den preliminära avgiften för året ökad med den slutliga avgift, som debiterats under nästföregående år, och, å andra sidan, den i avräkning mot nämnda slutliga avgift påförda preliminära avgiften.

25 §.

Belopp som avses i 24 § skall erläggas senast den 18 februari, om det understiger trehundra kronor, samt eljest med en sjättedel senast den 18 i envar av månaderna februari, april, juni, augusti, oktober och december, dock att de delbelopp, som skola erläggas senast den 18 i de fem förstnämnda månaderna, skola avrundas till närmast lägre hela antal kronor, därvid återstoden skall erläggas senast den 18 december.

Om det i 24 § avsedda beloppet under det år, då beloppet skall erläggas, ändras genom beslut om jämkning av däri ingående preliminär avgift eller om nedsättning av däri ingående slutlig avgift, skall det belopp, som återstår att betala efter beslutet, erläggas i enlighet med vad riksförsäkringsanstalten bestämmer, varvid såsom senaste inbetalningsdag eller senaste inbetalningsdagar skall föreskrivas den 18 i månad eller månader, som angivas i föregående stycke och som infalla under återstoden av året. Det sagda skall även gälla i fråga om preliminär avgift som debiteras under utgiftsåret.

Tillkommande avgift skall enligt riksförsäkringsanstaltens bestämmande erläggas senast den 18 i månad eller månader, som angivas i första stycket, dock att avgiften icke må fördelas till betalning vid flera än sex inbetalningstillfällen.

26 §.

Riksförsäkringsanstalten må, när synnerliga skäl därtill föreligga, medgiva anstånd helt eller delvis med erläggande av påfört avgiftsbelopp, som uppbäres av anstalten och förfaller till betalning efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndstiden må bestämmas till längst två månader efter utgången av den månad, varunder beloppet skolat erläggas.

Sedan anstånd meddelats, må det av anståndet omfattade avgiftsbeloppet icke indrivs under tiden för anståndet, ej heller må restavgift uttagas för beloppet.

Är arbetsgivare berättigad att utfå för mycket erlagd arbetsgivaravgift, må denna tagas i anspråk för gäldande av arbetsgivaravgift, som med anståndet avses.

Har anståndstiden gått till ända utan att avgiftsbeloppet till fullo guldits, skall arbetsgivaren erlagga restavgift å den del av beloppet, som då återstod oguldet.

27 §.

riksförsäkringsanstalten har att utfärda räkning å arbetsgivaravgift, som skall uppbäras av anstalten.

Räkning å belopp, som avses i 24 §, skall översändas till arbetsgivaren senast den 18 januari.

28 §.

Arbetsgivaravgift, som uppbäres av riks-försäkringsanstalten, skall, där anstalten ej medgivit annat betalningssätt, erläggas genom inbetalning till anstaltens postgirokonto medelst inbetalningskort, vilka skola vara fogade vid räkning som avses i 27 §. Inbetalning medelst sådant kort sker kostnadsfritt.

29 §.

Efter den 18 i envar av de i 25 § första stycket angivna månaderna åligger det riks-försäkringsanstalten att upprätta och till vederbörande länsstyrelse för indrivning överlämna uppgift i tre exemplar över avgiftsbelopp, som skolat inbetalas till anstalten men icke erlagts inom föreskriven tid eller, om anstånd beviljats, före anståndstidens utgång.

Ogulden del av arbetsgivaravgift skall anses omfatta avgifter och bidrag, som avses i 1 §, i samma proportion som sådana avgifter och bidrag ingå i arbetsgivaravgiften.

30 §.

Vad i uppbördsförordningen och föreskrifter angående tillämpningen av nämnda förordning stadgas om restavgift, indrivning och redovisning av restförd skatt, avkortning och avskrivning av skatt samt upprättande av ansökan om lanslängd skall äga motsvarande tillämpning i fråga om avgiftsbelopp som avses i 29 §; dock skall befogenhet, som enligt 58 § 2 mom. angivna i förordning tillkommer länsstyrelse eller riksräkenskapsverket, i stället utövas av riks-försäkringsanstalten. Angående efterkrav och preskription skall vad i 70 och 71 §§ uppbördsförordningen stadgas äga motsvarande tillämpning, dock att vad i 70 § 2 mom. nämnda förordning sägs beträffande länsstyrelse i stället skall gälla riks-försäkringsanstalten.

31 §.

Till arbetsgivare, vilken vinner nedsättning i eller befrielse från honom restförd arbetsgivaravgift som uppburits av riks-försäkringsanstalten, skall anstalten utan särskild ansökan återbetala vad denne för mycket erlagt.

Häftar arbetsgivaren för restförd arbetsgivaravgift, äger han utfå allenast vad som överstiger det oguldna beloppet jämte därå belöpande restavgift. Restoden skall gottskrivas honom till gäldande av den oguldna arbetsgivaravgiften jämte restavgift.

Äger arbetsgivare på grund av nedsättning av slutlig avgift återbekomma 4 § avsett belopp eller del därav och sker återbetalning efter utgången av ett år varunder beloppet skolat erläggas, skall arbetsgivaren för tiden från och med den 1 januari nästföljande år till och med den dag, då återbetalning sker, erhålla ränta efter fem procent för år å vad han äger utfå av beloppet. Uppkommer öretal vid beräkning av sådan ränta, skall räntebeloppet jämnas till närmast högre hela kronor. Ränta skall dock ej utgå, om räntebeloppet skulle understiga fem kronor.

Vid återbetalning av tillkommande avgift skall vad i tredje stycket sägs motsvarande tillämpning, varvid skall iakttagas att, därest avgiften består i flera poster och återbetalningen avser allenast viss del av det sammanlagda avgiftsbeloppet, det för mycket erlagda beloppet avräknas mot den eller de belopp som sist guldits.

Särskilda bestämmelser

32 §.

Bestämmelserna i denna förordning äga icke tillämpning å arbetsgivaravgift, som staten har att erlagga i sin egenskap av arbetsgivare. Dylik avgift beräknas och redovisas enligt föreskrifter, vilka meddelas av Konungen.

33 §.

Den som i handling till ledning för beräkning av avgiftsunderlag uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift, ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från arbetsgivaravgift eller till för låg sådan, dömes till böter eller fängelse i högst sex månader. Böterna skola vid uppsåtlig gärning bestämmas till högst fem gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits eller, om uppgiften följts, skulle hava undandragits, dock minst etthundra kronor. I fråga om gärning, som begås av grov oaktsamhet, skola böterna bestämmas till högst hälften av vad nyss sagts, men likväl ej lägre än femtio kronor.

Den som frivilligt rättar oriktig uppgift vare fri från straff.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffavgift med högst tre gånger det belopp, som undandragits eller kunde hava undandragits. Ådömd straffavgift tillfaller kronan.

34 §.

Har arbetsgivare, som är skyldig att utan anmaning avlämna arbetsgivaruppgift, icke behörigen avlämnat sådan uppgift inom föreskriven tid eller avlämnar han arbetsgivaruppgift med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen icke är ägnad att ligga till grund för beräkning av avgiftsunderlag, straffes med böter, högst trehundra kronor.

Till påföljd, som i första stycket sägs, skall jämväl dömas arbetsgivare som ej fullgör skyldighet att utan anmaning vid arbetsgivaruppgift foga sådan uppgift varom förmäles i 5 § andra stycket.

Finnes försummelse, som avses i denna paragraf, ursäktlig eller eljest ringa, må från straff frias.

Brott, som i denna paragraf sägs, må av åklagare åtalas endast efter anmälan av riksförsäkringsanstalten.

35 §.

Vite, som förelägges enligt denna förordning, må ej bestämmas under etthundra kronor eller över femtusen kronor.

Om uttagande av förelagt vite har riksförsäkringsanstalten att göra hemställan hos vederbörande åklagare. Utan sådan hemställan må talan ej väckas.

36 §.

Förmenar arbetsgivare att arbetsgivaravgift påförts honom obehörigen eller med oriktigt belopp, äger han söka rättelse hos riksförsäkringsanstalten inom ett år efter det han erhållit vederbörlig debetsedel eller räkning. Då fråga är om storleken av avgiftsunderlag skall vad nu sagts icke gälla, om arbetsgivaren erhållit underrättelse som avses i 12—14 §§.

Ingår arbetsgivaravgiften i slutlig skatt må ansökningen om rättelse ingivas till den lokala skattemyndighet, som verkställt debiteringen av skatten. Myndigheten har att med eget yttrande översända ansökningen till riksförsäkringsanstalten.

37 §.

Över beslut, varigenom vite förelagts, ävensom över beslut rörande anstånd med avlämnande av arbetsgivaruppgift må klagan icke föras.

38 §.

ver annat beslut av riks försäkringsanstalten enligt denna förordning än 7 § avses må klagan föras hos försäkringsrådet genom besvär, som skola vara inkommit till försäkringsrådet senast inom en månad efter det klaganden erhållit del av beslutet.

Över försäkringsrådets bes ut må klagan icke föras.

Riksförsäkringsanstaltens beslut länder till efterrättelse utan hinder av örd klagan.

Om försäkrade egen avgift

39 §.

Avgift enligt 34 § lagen om försäkring för allmän tilläggspension (*tilläggspensionsavgift*) skall, med iakttagande av vad i 40 § sägs, debiteras och uppbäras i enlighet med vad som stadgas i uppbördsförordningen.

40 §.

Tilläggspensionsavgift skall vara erlagd före den 1 oktober året näst efter taxeringsåret eller, såvitt gäller i tillkommande skatt ingående tilläggspensionsavgift, inom fyra månader efter utgången av den månad, under vilken den sista av de för skatteinbetalningen bestämda uppbördsterminerna infallit.

Har tilläggspensionsavgift, som ingår i slutlig eller tillkommande skatt, icke till fullo erlagts inom tid, som i första stycket sägs, skall den slutliga och den tillkommande skatten omdebiteras med uteslutande av avgiften. Annan omdebitering verkställs, skall den försäkrade beredas tillfälle att ttra sig. Om verkställd omdebitering skall den försäkrade underrättas. Sådan underrättelse skall innehålla upplysning om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över beslutet, och skall beträffande underrättelsen i övrigt gälla vad i 15 § andra stycket stadgas.

41 §.

Skall enligt 9 § första stycket lagen om försäkring för allmän tilläggspension pensionspoäng för visst års inkomst av annat förvärvsarbete tillgodoräknas den försäkrade, oaktat tilläggspensionsavgift för året icke till fullo erlägges inom tid som angives i 40 § första stycket, må riks försäkringsanstalten efter framställning från den försäkrade eller dödsboet efter honom medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av avgiften, därest ömmande omständigheter föreligga.

42 §.

Över beslut om sådan omdebitering som avses i 40 § andra stycket må besvär anföras i den ordning, varom stadgas i 85 § 1 mom. och 86 § uppbördsförordningen.

Gemensamma bestämmelser

43 §.

Handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelse i denna förordning, må icke tillhandahållas annan tjänsteman än den som i och i sin befattning bör erhålla del därav.

Den som äger taga del av handling, varom i första stycket sägs, må i den mån så erfordras för fullgörande av vad som enligt denna förordning ålig-

ger honom, jämväl taga del av självdeklaration och annan uppgift eller handling, som avlämnats till ledning vid årlig taxering, och handling, som upprättats vid taxeringskontroll enligt taxeringsförordningen, ävensom handling, som avlämnats till ledning för uppbörd av skatt.

Den som tagit del av handling, som i första eller andra stycket sägs, må ej i vidare mån än som erfordras för utövning av tjänst offentliggöra eller yppa innehållet i sådan handling.

44 §.

Riksförsäkringsanstalten äger för varje år från vederbörlig inkomsttitel å riksstaten tillgodoföra sig ett belopp motsvarande skillnaden mellan summan av de arbetsgivaravgifter, som enligt vad i 17 § andra stycket sägs under året anmälts för påföring i samband med slutlig skatt, och vad som av dessa avgifter kan enligt av Konungen fastställda grunder beräknas bli avskrivet på grund av bristande betalning. Beloppet skall fördelas mellan avgifter och bidrag, som avses i 1 §, i samma proportion som sådana avgifter och bidrag ingå i nyssnämnda avgiftssumma.

Avgiftsbelopp som avses i 29 § skola i den mån de inflyta av vederbörande länsstyrelse redovisas till riksförsäkringsanstalten. Belopp, som redovisas visst år, skall fördelas mellan avgifter och bidrag som i 1 § sägs i samma proportion som sådana avgifter och bidrag ingå i summan av de under nästföregående år debiterade slutliga avgifterna.

Riksförsäkringsanstalten må i samma ordning som i första stycket sägs varje år tillgodoföra sig ett belopp motsvarande summan av de under nästföregående år debiterade tilläggs pensionsavgifterna minskad med summan av de avgifter som under samma år avkortats eller restituerats.

45 §.

De närmare föreskrifter, som finnas erforderliga för tillämpningen av denna förordning, meddelas av Konungen eller, efter Konungens bemyndigande, av riksförsäkringsanstalten.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1960 med följande undantag och inskränkningar.

1. Bestämmelserna i 3—15 §§ skola äga tillämpning första gången vid beräkning av arbetsgivaravgift för år 1960.

2. Bestämmelserna i 16—31 §§ skola icke gälla beträffande sådana avgifter och bidrag för år 1959, som enligt förordningen den 4 juni 1954 (nr 341) om uppbörd av vissa försäkringsavgifter enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och av bidrag från arbetsgivare jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring m. m. skola uppbäras i enlighet med vad som stadgas i uppbördsförordningen eller som arbetsgivare med yrkesskadeförsäkring i ömsesidigt försäkringsbolag har att erlagga.

3. Preliminär avgift för åren 1960 och 1961 skall, därest icke riksförsäkringsanstalten finner särskild beräkning av avgiften böra ske för vinnande av bättre överensstämmelse med den påräkneliga slutliga avgiften, utgå

för år 1960 med belopp motsvarande summan av arbetsgivarens avgift för år 1958 för obligatorisk försäkring i riksförsäkringsanstalten enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och 2,7 gånger hans bidrag för samma år enligt lagen om allmän sjukförsäkring och lagen om moderskapshjälp sam

för år 1961 med belopp motsvarande summan av arbetsgivarens avgift för år 1959 för obligatorisk försäkring i riksförsäkringsanstalten enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och 3,3 gånger hans bidrag för samma år enligt lagen om allmän sjukförsäkring och lagen om moderskapshjälp.

Räkning som avses i 27 § andra stycket skall år 1960 översändas till arbetsgivaren senast den 31 januari.

Bestämmelserna i 44 § första och tredje styckena skola tillämpas första gången år 1961.

6. Avgiftsbelopp, som enligt 44 § andra stycket inflyta till riksförsäkringsanstalten under åren 1960 och 1961, skola fördelas mellan avgifter och drag, som avses i 1 §, i samma proportion som sådana avgifter och bidrag gå i summan av de under år 1961 debiterade slutliga avgifterna.

Har kollektivavtal enligt 37 § lagen om försäkring för allmän tilläggspension godkänts efter det att arbetsgivaruppgift enligt denna förordning och kontrolluppgifter enligt 37 § taxeringsförordningen avlämnats för år 1960, gäller det arbetsgivare, som är bunden av avtalet, att till riksförsäkringsanstalten senast inom två månader efter godkännandet inkomma med den redning, som anstalten må finna erforderlig för bestämmande av avgiftsunderlaget för år 1960 i vad avser försäkringen för allmän tilläggspension. I sådana nya kontrolluppgifter för år 1960 beträffande arbetstagare, å vilka avtalet är tillämpligt. Kontrolluppgifterna, som skola avlämnas i två exemplar, skola vara märkta på sätt riksförsäkringsanstalten föreskriver. Har avgiftsunderlag för år 1960 redan bestämts för arbetsgivare som nu sagts, skall sådant underlag undanröjas eller ändras efter vad som föranledes av lagen enligt detta stycke avgivna utredningen.

Förordningen den 4 juni 1954 (nr 341) om uppbörd av vissa försäkringsavgifter enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och av bidrag från arbetsgivare jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring m. m. skall upphöra att gälla med utgången av år 1959, dock att förordningens bestämmelser även refter skola tillämpas i fråga om dels upprättande av arbetsgivarförteckning för år 1959, dels ock debitering och uppbörd av sådana avgifter och drag för sagda år, som skola uppbäras i enlighet med vad som stadgas i uppbördsförordningen eller som avses i 7 § förstnämnda förordning.

Förekommer i lag eller författning hänvisning till stadgande, som ersatts genom bestämmelse i denna förordning, skall hänvisningen i stället gälla denna bestämmelsen.

Detta beslutet alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera bekräftelse hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill försäkrat.

Stockholms slott den 18 december 1959.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

Arbetsdepartementet)

TORSTEN NILSSON

